

20 år med WWW – perspektiver og konsekvenser.

1994 var året da norske avisredaksjoner fikk øynene opp for mulighetene i den nylig introduserte nettleseren Mosaic og begynte å planlegge nettutgavene som ble lansert året etter. OL på Lillehammer ble verdens første olympiade der resultatene ble lagt ut fortløpende på en nettside, laget av pionerselskapet Oslonett. 20 år har gått, og WWW har med årene blitt verktøy, plattform og kanal til bruk i så vel offentlig samfunnsliv, organisert virksomhet som i sosial utfoldelse.

Norsk medieforskerlags nasjonale konferanse "20 år med WWW – perspektiver og konsekvenser" vil rette oppmerksomheten mot World Wide Web som undersøkelsesobjekt for medievitenskapen, gjennom tre utvalgte perspektiver: medieøkologi, medieestetikk og mediearkeologi. Konferansen ønsker dessuten å føre en diskusjon over de norske medievitenskapelige miljøenes interesse for og forskning på WWW siden allmenngjøringen av Internett tok til, i forsøk på å sirkle inn nye viktige spørsmål for medieforskningen.

Studier av de fysiske og materielle sidene ved de nye og antatt immaterielle mediene, og av deres systemer og logikk, har internasjonalt sett utvidet det medievitenskapelige fagfeltet til også å favne den nye medieøkologien og software studies. De har også bidratt til å forsterke områder som medieestetikk og mediearkeologi. I de senere årene har vi sett en økende forskningsaktivitet og viktige bidrag knyttet til dette også av norske forskere, noe vi mener bør bli mer allment kjent i de medievitenskapelige miljøene.

Begrepet medieøkologi kjenner vi fra bl.a. Marshall McLuhan og Neil Postmans teorier hvor medielandskap og mediebruk forstås som kretsløp og økologi i overført betydning. Det faktum at produksjon og destruksjon av ny medieteknologi i dag er et av verdens rasket voksende klima- og miljøproblem har gjort at toneangivende medieforskere har tatt til orde for en videreutvikling av begrepet medieøkologi til også å omfatte de materielle sidene ved den nye medieteknologien og fokusere på det faktiske økologiske kretsløpet som de nye medieteknologiene inngår i. Også medieestetikk har en kobling til McLuhan, gjennom orienteringen om mediet i seg selv, og dets kulturelle betydning. Når mediene som studeres i en slik sammenheng er nye medier, online og mobile, er det programvaren som blir forskningsobjektet, som i software studies. Mediearkeologien på sin side, retter oppmerksomheten mot historiens sjikt, og holder studier av eldre medier – ofte betraktet som utrangerte eller "døde" – opp mot de nye, for slik å kunne gi et bredere grunnlag til å forklare de nye digitale medienes vilkår og forutsetninger som kulturelle objekter og fenomener.

I tillegg til de dagsaktuelle perspektivene på nye medieteknologier rettes blikket også bakover på 20 års erfaringer med World Wide Web og den omfattende forskningen som har vokst frem på feltet her til lands. Dette vil vi gjøre ved å vie en paneldebatt til

spørsmål omkring endringene som teknologien og forskningsperspektivene har gjennomgått i disse årene, sett med norske medieforskeres øyne.

Keynote speakers er

- Professor Richard Maxwell (City University of New York)
- Adjunkt Taina Bucher (Universitetet i København, PhD fra UiO)
- Professor Pelle Snickars (Universitetet i Umeå)